

Prvá kapitola

Asha vylákala draka príbehom.

Bol to prastarý príbeh, starší ako hory za jej chrbtom, a Asha ho musela vydolovať až z hĺbky pamäti, kde nečinne driemal.

Nerobila to rada. Rozprávať podobné príbehy bolo zakázané, nebezpečné, dokonca smrteľné. Toho draka však prenasledovala kamenistou nížinou už desať dní a jej loviacim otrokom medzitým došli zásoby jedla. Stála pred voľbou: vrátiť sa späť do mesta bez draka alebo porušiť otcov zákaz rozprávať dávne legendy.

Asha sa však doteraz nikdy nevrátila z lovu bez koristi a nemienila na tom nič meniť. Veď bola Iskari a musela naplniť svoj podiel.

A tak drakovi porozprávala príbeh.

Potajomky.

Jej lovci sa domnievali, že si len brúsi sekeru.

Drak vykĺzol z červenožlatého prachu nečujne a zradne, ako sa na takú zákernú príšeru patrilo. Ligotajúci sa piesok mu stiekol po tele ako voda a odhalil nevýrazné sivé šupiny, vďaka ktorým splýval s okolitým kamenistým terénom.

Trojnásobne väčší ako kôň sa vztýčil nad Ashou a nebezpečne pritom pohadzoval vidlicovitým chvostom. Prižmúrenými jašterími očami zazeral na dievča, čo ho privolalo. Na dievčinu, čo ho preľstila príbehom.

Asha zapískala na loveckých otrokov, nech sa skryjú za štít, a mávla na lukostrelcov. Drak strávil noc zahrabaný v studenom púštnom piesku a teraz za úsvitu sa jeho telo ešte neohrialo dosť na to, aby mohol odletieť.

Bol v pasci. A drak v pasci sa bráni veľmi divoko.

Asha ľavou rukou pevnejšie zovrela podlhovastý štít a pravou chytila vrhajúcu sekeru, čo mala zavesenú za opaskom. Okolo kolien jej šuchotala tvrdá ostrá tráva. Drak krúžil po zemi okolo Ashe a vyčkával okamih, keď si prestane dávať pozor.

To bola jeho prvá chyba. Asha si totiž nikdy neprestávala dávať pozor.

Druhej chyby sa dopustil, keď na ňu vyšľahol plameň.

Asha sa ohňa nebála od chvíle, čo jej po útoku samotného Prvodraka zostala po celej pravej polovici tela škaredá jazva. Teraz ju však od hlavy po päty chránilo ohňovzdorné brnenie vyrobené z koží všetkých drakov, čo doteraz zabila. Vypracovaná koža jej pevne priliehala k telu a spolu s obľúbenou prilbou s čiernymi rohmi, ktorá pripomínala dračiu hlavu, ju pred ohňom bezpečne ochránili.

Štít držala pred sebou, až kým pálava nepoľavila.

Drakovi napokon došiel dych. Asha odhodila štít. Mala k dobru asi sto úderov srdca, kým sa drakovi doplní kyselina v pľúcach a znovu vydýchne oheň. Dovtedy ho musí zabiť.

Vytasila sekeru. Na jej klenutom ostrí sa zatrblietali lúče vychádzajúceho slnka. Pod zjazvenými prstami cítila hladké drevo rukováti, čo jej bezchybne zapadla do dlane.

Drak zasyčal.

Asha prižmúrila oči. *Nastal čas skoncovať s tebou.*

Kým sa drak vrhol dopredu, namierila a vrhla mu sekeru priamo do búšiaceho srdca. Ostrie sa ponorilo do mäsa a drak zreval. Zvíjal sa a metal, zatiaľ čo mu krv vytekala do piesku. Prebodával Ashu nenávisným pohľadom a škrípala zubami.

Asha zaregistrovala niekoho po svojom boku. Obzrela sa na sesternicu Safire, ktorá vrazila rukoväť špicatej halapartne do piesku. Nespúšťala pritom oči zo zmietajúceho sa a revúceho draka. Tmavé vlasy mala zastrihnuté po bradu; odhaľovali výrazné líčne kosti a modrinu na čelusti.

„Prikázala som vám zostať za štítmi,“ zavrčala Asha. „A kde máš prilbu?“

„S tou hlúposťou na hlave vôbec nič nevidím. Nechala som ju pri loveckých otrokoch.“ Safire mala na sebe lovecký oblek z vypracovanej kože, čo jej narýchlo vyrobila Asha, a ruky jej chránili Ashine ohňovzdorné rukavice. Na výrobu ďalšieho páru nezostal čas.

Zakrvavený drak sa vliekol po piesku k Iskari. Šupiny mu škrípali po kameni a sťažka sa nadychoval.

Asha sa načiahla po halapartni. Koľko času ubehlo od posledného výdychu ohňa? Stratila prehľad.

„Choď naspäť, Saf. Za štíty!“

Safire sa nepohla, len fascinovane sledovala umierajúceho draka, ktorému sa spomaľovalo srdce.

Buch-buch.

Buch... buch.

Škrípanie náhle prestalo.

Drak zdvihol hlavu a nenávisťne zreval. S posledným úderom srdca mu z hrdla vyrazil prúd ohňa.

Asha sa postavila pred sesternicu.

„K zemi!“

Ruku nekrytú rukavicou držala stále pred sebou. Oheň jej pohltil prsty aj dlaň a spálil jej pokožku. Zahryzla si do pery, aby od tej strašnej bolesti nevykríkla.

Keď oheň prestal sálať a drak sa konečne zrútil na zem mŕtvy, Asha sa obrátila. Safire kľáčala v piesku, no bola živá a zdravá. Pred plameňmi ju ochránilo sesternicino telo.

Asha rozochvene vydýchla.

Safire zdesene pozrela na sesternicinu ruku. „Si popálená!“

Asha si zložila prilbu a zdvihla dlaň k tvári. Na obhorenej koži jej naskočili pluzgiere a pulzovala v nej silná a horúca bolesť.

Zachvátila ju panika. Prešlo osem rokov, odkedy ju naposledy popálil drak.

Obzrela sa na svojich loveckých otrokov, ktorí spustili štíty. Žiadny z nich nemal brnenie, chránilo ich len železo – železné hroty šípov, halapartne a oštepky. A železné obojky na krkoch. Všetci upierali zrak na draka. Netušili, že Iskari je popálená.

Dobre. Čím menej svedkov, tým lepšie.

„Dračí oheň je jedovatý, Asha. Musíš si tú popáleninu rýchlo ošetriť.“

Asha prikývla. Lenže nemala so sebou žiadne prípravky na ošetrenie popáleniny. Nikdy predtým ich nepotrebovala.

Aspoň naoko zamierila k svojmu vaku. Safire spoza jej chrbta potichu dodala: „Myslela som, že draky už oheň nechrlia.“

Asha stuhla.

Bez príbehov ho nechrlia, pomyslela si.

Safire vstala a oprášila si kožené brnenie. Svedomito sa vyhlala Ashinmu pohľadu, keď sa opýtala: „Tak prečo by s tým teraz začínali?“

Asha zrazu oľutovala, že nenechala sesternicu doma.

No keby tak urobila, Safire by dopadla horšie ako s modrinou na čelusti. Oveľa horšie.

Dva dni pred tým, ako sa Asha vydala na tento lov, objavila vo vlastnej izbe Safire zahnanú do kúta a obklúčenú. Mohla len hádať, ako sa vojaci dostali dnu bez kľúča.

Len čo Iskari vošla, spanikárili a rozutekali sa. No ako to dopadne nabudúce? Asha občas loví aj niekoľko dní a jej brat Dax je stále v buši, kde vyjednáva mier spolu s kráľovským veliteľom Jarekom. Kto by teda dozrel na sesternicu, ktorej v tele kolovala krv skralov? Asha sa preto napokon rozhodla vziať Safire so sebou. Horšie ako návrat domov bez koristi by mohlo byť zistenie, že Safire opäť leží na ošetrovni.

Safire sa Ashiným mlčaním nenechala odradiť.

„Spomínaš si, ako si kedysi chodievala na lov ráno a pred večerou si sa vrátila s úlovkom? Prečo je to teraz inak?“

Z prenikavej bolesti sálajúcej z obhorenej kože sa Ashi zakrútila hlava. Zo všetkých síl sa snažila vyčistiť si myseľ.

„Možno to bolo vtedy až príliš jednoduché,“ poznamenala. Zapískala na loveckých otrokov a naznačila im, aby sa pustili do porciovania draka. „Možno mám radšej výzvy.“

V skutočnosti sa počet drakov už roky znižoval a bolo čoraz ťažšie vracat sa k otcovi s odrezanou dračou hlavou. Práve preto sa potajomky uchyľovala k rozprávaniu starých príbehov, aby ich k sebe privábila. Dávne legendy pre ne boli ako drahokamy pre ľudí. Žiadny drak neodolal nahlas vyrozprávanému príbehu.

No príbeh nielen vábil. Dodával beštii silu.

Preto na nich tento sivý drak vyšľahol oheň.

Bolo to takto: kde sa nahlas rozprávali dávne legendy, tam sa objavili draky, a kde sa objavili draky, tam zavládla skaza, zrada a oheň. Najmä oheň. To vedela Asha lepšie ako ktokoľvek iný. Dôkaz mala priamo na tvári.

Safire sa s povzdychom vzdala.

„Choď si ošetriť tú popáleninu,“ zopakovala. Halapartňu nechala zapichnutú v piesku a zamierila k mohutnému telu,

ku ktorému sa medzitým presunuli otroci. Safire draka obišla, aby si ho prezrela. Vďaka zaprášeným sivým šupinám úplne splýval s horou. Rohy a ostne mal z nádhernej slonoviny bez jedinej pukliny či praskliny.

Keď Safire odišla, Asha sa pokúsila natiahnuť si obhorené prsty. Rukou jej však prešla taká prenikavá bolesť, že si znovu musela zahryznúť do pery. Na okamih videla namiesto nížiny len rozmazanú šmuhu červeného piesku, svetložltej trávy a sivých kameňov. Nachádzali sa na rozmedzí – zo západu sa sem tiahla rovná púšť a z východu tmavé ostré skaly.

„Je nádherný!“ zavolala za ňou Safire.

Asha sa snažila zaostriť na sesternicu, ale aj tá sa jej rozplývala pred očami. Skúsila potriať hlavou, a keď to nepomohlo, načiahla sa po Safirinu halapartňu, aby sa o ňu oprela.

„Tvoj otec bude nadšený.“ Sesternicin hlas znel zastrene a tlmene.

Keby tak otec vedel pravdu, pomyslela si Asha trpkou.

Silou vôle zastavila krajinu, čo sa jej točila pred očami. Zovrela halapartňu a sústredila sa na sesternicu.

Safire obišla otrokov a ich lesklé nože. Asha ju počula, ako chytila rukoväť sekery zaborenej v mäse a ako sa podrážkou zaprela o šupinatú kožu. Dokonca k nej doľahol aj zvuk vyťahovanej zbrane a šum hustej lepkavej krvi, čo vzápätí vytiekla na piesok.

No nič nevidela. Nemohla.

Celý svet zahalila biela hmľa.

„Asha??? Si v poriadku?“

Asha sa čelom oprela o plochú oceľ halapartne. Prstami nepopálenej ruky krčovitou zvierala železnú rukoväť a zápasi-la so závratom.

Mala by som mať viac času.

V piesku zašuchotali rýchle kroky.

KRISTEN CICCARELLI

POSLEDNÝ
NAMSARA

Z anglického originálu *Kristen Ciccarelli: The Last Namsara*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperTeen,
an imprint of HarperCollins Publishers, New York 2017,
preložila Denisa Ghaniová.

Vydalo vydavateľstvo Coobook v Bratislave v roku 2019
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom
Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika

Číslo publikácie 2 061

Jazyková redakcia Zuzana Šmatláková

Zodpovedný redaktor Erik Fazekaš

Technická redaktorka Jana Urbanová

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

1. vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme
alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ALBATROS MEDIA